



RENÉ GOSCINNY
JEAN-JACQUES SEMPÉ

Micuțul Nicolas în vacanță

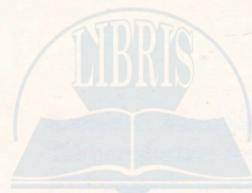
Traducere din franceză
de Raluca Dincă

ARTHUR



Cuprins

De data asta, tata hotărăște	7
E grozav de tot la plajă	15
Domnul glumeț	21
În excursie pe Insula Talazurilor	29
Lecția de gimnastică	35
La o partidă de minigolf	43
Ne jucăm de-a vânzătoarea!	49
Ne-am întors acasă	55
Cum să fii înțelegător	63
Plecarea	69
Curaj!	77
Facem baie în mare	83
Drumeție pe Creasta Viforului	91
Somnul de după-amiază	97
Jocul de noapte	103
Ciorba de pește	109
Codrin primește o vizită	115
Cum mi-am petrecut vacanța de vară	121



Nicolas
„E grozav!“



Lothar
„E cel mai slab la învățătură de la noi din clasă. De câte ori e ascultat, face el ce face și n-are voie să iasă în recreație.“



Aristide
„E cel mai bun prieten al meu. Un grăsan care mănâncă tot timpul.“



Achim
„E cel mai bun de la noi din clasă și preferatul doamnei învățătoare. Nouă nu ne prea place de el.“



Gil
„Tatăl lui Gil e foarte bogat și-i cumpără tot ce vrea.“



Rufus
„Are un fluier. Tatăl lui e polițist.“



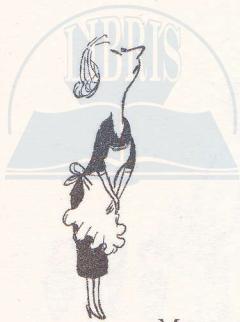
Eusebiu
„E cel mai forțos și-i place la nebunie să-i pocnească în nas pe colegi.“



Ioachim
„Cel mai mult îi place jocul cu bilele. Și trebuie să recunoșc că joacă bine, ce-i al lui e-al lui: trage și, bang!, nimerește de fiecare dată.“



Maria-Edwina
„Maria-Edwina e grozavă de tot. Cred că să mă căsătoresc cu ea.“



Mama

„Îmi place să stau acasă când plouă și când avem musafiri, pentru că mama face o grămadă de bunătăți.“



Domnul Bengescu
„E vecinul nostru și-i place la nebunie să-l tachineze pe tata.“



Doamna învățătoare
„E atât de bună și de drăguță când nu facem prostii!“



Tata

„Despre tata ce să zic? Iese de la serviciu mult mai târziu decât ies eu de la școală, numai că el n-are teme de făcut.“



Buni

„E foarte bună la suflet, îmi dă o grămadă de lucruri, iar eu o fac mai mereu să râdă.“



Bulbul

„E pedagogul nostru de la școală. Îl poreclim aşa pentru că spune tot timpul: «Uitați-vă bine în ochii mei» și are mereu ochii bulbucați. Cei mari i-au scornit porecla.“



De data asta, tata hotărăște

În fiecare an, adică anul trecut și cel dinainte – pentru că doar atât îmi amintesc –, mama și tata se ceartă de zor până când se hotărăsc unde să mergem în vacanță, iar mama începe să plângă și spune că se duce la mama ei, după care încep și eu să plâng pentru că mi-e drag de buni, dar ea n-are nicio plajă, și până la urmă mergem unde vrea mama, dar nu la buni.

Aseară, după ce-am terminat de mâncat, tata s-a uitat la noi cam supărat și a zis:

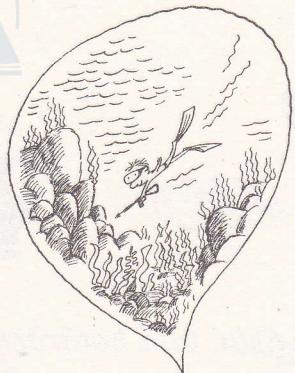
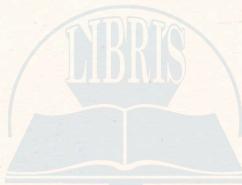
— Știți ce! Ascultați-mă bine! Anul asta, să n-aud discuții, eu hotărăsc! Mergem la mare, în sud. Am găsit o casă de închiriat în stațiunea Plaja-cu-Pini: trei camere, apă curentă, current electric. M-am săturat de hoteluri și de mâncarea lor proastă.

— Dragă, a zis mama, să știi că mi se pare o idee foarte bună.

— Ca lumea! am zis eu și-am început să dau ture în jurul mesei, pentru că, atunci când ești bucuros, n-ai cum să stai locului.

Tata a făcut ochii mari, aşa cum face el când se miră:

— A, da?



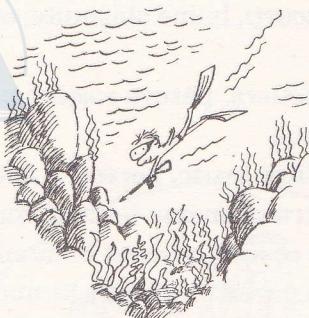
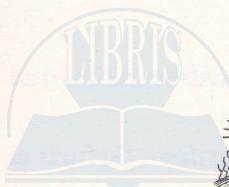
În timp ce mama strângea masa, tata s-a dus să caute în debara masca de pescuit subacvatic.

— Nicolas, să vezi ce partide de pescuit facem împreună! O să fie extraordinar!

Când am auzit, m-am speriat un pic, pentru că eu încă nu știu să înot foarte bine; pot doar să fac pluta dacă mă ține cineva, dar tata mi-a spus că n-am de ce să-mi fac griji, mă învață el să înot, că a fost campion regional la stilul liber când era mai Tânăr și că și-acum ar putea să bată multe recorduri dacă ar avea timp să se antreneze.

— Mamă, tata o să mă-nvețe să pescuiesc pe sub apă! i-am zis când s-a întors de la bucătărie.

— Foarte bine, puiule, a răspuns ea. Dar se pare că nu mai sunt mulți pești în Marea Mediterană. Sunt prea mulți pescari.



— Ba nu-i adevărat! a sărit imediat tata.

Dar mama l-a rugat să n-o contrazică în fața copilului; în plus, ea a citit știrea asta într-un ziar. Apoi s-a apucat de tricotat un pulover; tricotează la el de-o grămadă de timp.

— Păi, tată, dacă nu sunt pești, o să fim ca doi papițoi sub apă! i-am zis eu.

Fără să spună nimic, tata s-a dus să pună masca la loc în debara. Parcă mă bucuram și nu prea. Ce-i drept, de câte ori merg cu tata la pescuit, nu prindem nimic. Apoi tata s-a întors și a început să-și citească ziarul.

— Și-atunci unde se găsesc pești de pescuit pe sub apă? am sărit eu.

— Întreab-o pe maică-ta. Văd că-i expertă, mi-a răspuns tata.

— În Oceanul Atlantic, puiule, a zis mama.

Iar eu am întrebat dacă Oceanul Atlantic e departe de locul în care o să mergem noi, dar tata mi-a zis că, dacă eram mai bun la învățătură, nu puneam întrebări de-astea, și n-are dreptate, pentru că la școală nu învățăm despre pescuitul subacvatic; dar am tăcut, n-am mai zis nimic, mi-am dat seama că tata nu prea avea chef de vorbă.

— Trebuie să facem o listă cu ce luăm la noi, a zis mama.

— A, nu! a țipat tata. Anul acesta n-am de gând să plec în concediu cu o tonă de bagaje de parcă ne-am muta. Costum

LIBRIS
de baie, pantaloni scurți, haine obișnuite, câteva haine mai groase...

— Și cratițe, cafetiera, pătura roșie și câteva farfurii și tacâmuri, a zis mama.

Apoi tata s-a ridicat brusc, nervos, a dat să spună ceva, dar n-a putut, pentru că mama i-a luat vorba din gură:

— Știi prea bine ce ne-a povestit domnul Bengescu anul trecut, când au închiriat o căsuță la mare. Au găsit în bucătărie trei farfurii ciobite și două cratițe mici, dintre care una avea o gaură. Așa că au fost nevoiți să cumpere de-acolo tot ce le trebuia, la niște prețuri piperate, evident.

— Oricum, Bengescu nici nu știe să se descurce, a zis tata, după care s-a așezat la loc în fotoliu.

— Așa o fi, a zis mama. Dar, dacă vrei să mănânci ciorbă de pește, eu n-am cum să gătesc într-o cratiță găurită. Mă rog, dacă o să facem rost de pește...

Auzind una ca asta, am început să plâng, pentru că așa e: ce rost are să mergi la o mare unde nu sunt pești, mai ales că oceanul nu-i departe și-acolo se găsesc pești din belșug? N-are niciun haz. Mama a pus deoparte puloverul pe care-l tricotă și m-a luat în brațe; mi-a spus că n-am de ce să fiu trist din cauza unor pești urâcioși și că sigur o să-mi placă foarte tare acolo: o să am o cameră drăguță și în fiecare dimineață voi vedea marea de la fereastră.

— Numai că nu se vede marea de-acolo de unde vom sta, a explicat tata. Dar nu-i departe, e la vreo doi kilometri. Era ultima căsuță din stațiune care mai rămăsese de închiriat.

— Da, așa e, dragă, a zis mama, apoi mi-a dat un pupic, iar eu m-am dus să mă joc pe covor cu bilele pe care le-am câștigat într-o zi la școală când am făcut o partidă cu Eusebiu.

— Dar, ia zi, pe plajă sunt pietricele? a întrebat mama.

